

2000. december

ÉLETIGE

„Virrasszatok hát és imádkozzatok szüntelenül” (Lk 21,36)

Hogyan tudunk mindig az ima állapotában megmaradni úgy, hogy szívünket ne ragadják el mindazok a dolgok, amik nem Istenhez tartoznak?

Az evangéliumban megtaláljuk ennek a módját!

Amikor valaki jót akar valakinek, a szíve mindig virraszt, és amikor nincs jelen, vár rá.

Így van ez a családban is. Amikor valaki távol van, mindenki arra vár, hogy újra láthassák egymást. Amikor meg jön, a köszöntésben benne van a viszontlátás minden öröme.

Így tesz a papa és a mama is, amikor a fia beteg és vigyáz rá. Ha elalszik is közben, a szíve továbbra is figyel.

Így tesz az is, aki szereti Jézust. A nap minden cselekedetét Őneki teszi.

Az imára szánt időn kívül, az egész nap imádsággá válhat: Például...

az odaajándékozott mosoly,

az általunk űzött sport,

a befejezendő lecke,

a megünnepeelt születésnap...

Ha mindezeket **szereletből** tesszük, az egész nap imádsággá válhat.